

Jézus feltámadása után megjelent tanítványainak, és felszólította őket, hogy hirdessék az evangélium örömhírét. Parancs ez, lelkesítő felszólítás, vagy egy kérés egy kis rejtett fenyegetéssel? Nem mindegy, hogyan olvassuk.

Nem szabad elfelejtenünk, mihez vezetett a történelem során a keresztények misszionárius vakbuzgósága: háborúkhöz és népiértáshoz. Kereszttel és karddal „térítették” vagy ölték meg népek ezreit Amerikától Afrikán át Ázsiáig, a keresztes háborúk kezdetétől a gyarmatosításig az egyetlen, igaz hit nevében. Ez az egy mondata Jézusnak átrajzolta az egész etnikai-vallási világtérképet.

Ennél biztosan szelídebb és egyszerűbb Jézus üzenete: Menj, és éld az életedet tanításom szerint! Az új élet nem marad rejtve. Az emberek meglátják rajtatok, hogy kik vagytok. Nem kell mindenkinek hangosan térítenie. Elég (lenne) a hétköznapiakban hiteles kereszténynek lenni, példát mutatni. Például egy vitában állást foglalni, segíteni annak, aki segítséget kér, időt és energiát áldozni másokra, kifelé élni, nem csak önmagunkra fókuszálva.

Istenem, szabadíts meg a félelemtől és más korlátaimtól, hogy tanításod szerint élhessek, és másoknak példát mutathassak! Add, hogy döntéseimben különbséget tudjak tenni a valódi hit, a szeretet útja és az önérdékű „keresztes hadjáratok” között!

Böhm Janka, Eichstätt